

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri. 6.nodaļa: Helēna Blavatsla un “Slepenā Doktrīna”.

274.

Dažs apgalvo, ka “jaunā laikmeta” mātei jāmīl svešs bērns tāpat kā savējais...”. Šis apgalvojums pārkāpīs un tādēļ nepārliecinošs. Nav iespējams prasīt no zemes cilvēka pārcilvēciskas jūtas. Atstāsim viņai likumīgās tiesības savu bērnu mīlēt vairāk nekā svešu. Bet piebūvēsim, ka īsta māte atradīs savā sirdī mīlestību arī pret svešu bērnu. Viņas ietverošajai sirdij visi bērni būs dārgi. Šausmīga ir mīlestība, kas izslēdz citus, bet ietverošai mīlestībai var būt savas pakāpes.

275.

Veltīgi Jūs kautrējaties man jautāt. Es vienmēr priecājos dot mājienus, protams, izsmieļoši rakstīt man grūti, jo man nav palīgu, bet rakstīt nākas daudz. Bet neatkarīgi no tā, mājienu ir noderīgi, jo tie domai dod impulsu.

276.a

Monādas definējums pareizs. Tā “Slepenā Doktrīnā” sacīts, ka monādi jeb dzīvu nevar nosaukt par garu, jo tā ir stars, Absolūta Elpa jeb, drīzāk, pats Absolūts. Absolūts, kam nav sakara ar parasto relatīvo nobeigtību, ir neapzinīgs mūsu esamības plānā. Tāpēc bez tā materiāla, kas tai nepieciešams nākošās cilvēciskās formas uzbūvei, monādai vajadzīgs (a) garīgs prototips šī materiāla izveidošanai un (b) saprātīga apziņa, kas vadītu tā evolūciju un augšupeju; bet tiklab viena, kā otra trūkst vienbūtīgajai monādai, un arī bezjūtekliskajai, kaut arī dzīvajai matērijai. Tā “Ādamam, kas taisīts no pīšļiem, vajadzēja, lai dzīvā dvēsele tajā tiktu iepūsta; jeb, citiem vārdiem sakot, bija vajadzīgi divi vidējie principi, kas ir nesaprātīgā dzīvnieka jutekliskā dzīvība, un cilvēciskā dvēsele, jo pirmā bez pēdējās nesaprātīga... Tā monāda kļūst par personīgo Ego, kas tā iemiesojas, un kaut ko no šīs iemiesotās personības tajā saista manass, ja pēdējais pietiekoši pilnīgs, lai asimilētu Budhi”. Tā pakāpeniski top individualitāte, kura uz zemes var izpausties tikai daļēji.

Vēl no Slepenās Doktrīnas: “Runājot metafiziski, protams, aklam ir runāt par monādas “attīstību” un sacīt, ka tā kļūst par “cilvēku”. Monāda, protams, nevar ne progresēt jeb attīstīties, ne arī tikt pakļauta to stāvokļu nomaiņu iedarbībai, caur kurām tā virzās. Jo monāda nepieder šai pasaulei jeb plānam un to var salīdzināt vienīgi ar dievišķās gaismas un uguns neiznīcināmu zvaigzni, kas nomesta uz mūsu Zemes kā glābiņa dēlis personībām, kurās tā iemājoja. Patiešām, šīm personībām jāpieķeras pie tās, lai izmantojot jeb saskaroties ar monādas dievišķo dabu, sasniegtu nemirstību. Ieteicams pārlasīt “Agni Jogas” 275 paragrāfu.

276.b

Tagad par Andogrīniem. Ievērojiet, ka šī vieta likta pēdējās, un ņemta no kādas vēstules grāmatas autoriem. Es jau Jums rakstīju, ka “Slepenā Doktrīna” III sējums sakopots bez H.P.B. korektūras. Un pie tam, nevar pilnīgi uzticēties mācekļa piezīmēm, kuras nav pati Helena Blavatska pārbaudījusi. Es pati no personīgās pieredzes zinu, kādi pārsteigumi sastopami šādās piezīmēs. Tāpēc esmu nodomājusi

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

6.nodaļa: Helēna Blavatsla un “Slepenā Doktrīna”.

savā novēlējumā pieminēt, ka neatbildu par piezīmēm, kas it kā rakstītas pēc maniem vārdiem, jo tajās nav manas korektūras un mana paraksta.

277.

Vai tiešām Jūs nekā neesat dzirdējusi par ģeniālo matemātiķi Sofiju Kovaļevsku, mūsu krievu lepnumu? Jau sen es lasīju viņas autobiogrāfiju franču valodā, kas aptver vienīgi viņas bērnību un jaunību. Viņas īsās dzīves tālāko periodu aprakstījusi viņas labākais draugs, pazīstama zviedru rakstniece. Kā jau tas pie mums, krieviem, parasts, vispirms vajadzēja novērtēt ārzemēs; un tikai pēc viņas gluži ārkārtīgā triumfa ārzemēs īsi pirms nāves viņa tika atzīta par cienīgu uzņemšanai Sv. Pēterburgas Zinātņu Akadēmijā!! Tā mūsu dzimtene savu neaizvietojamu vērtību atzīšana gadu simteņiem stūrgalvīgi turpina līdzināties - ..... Bet nākotnes laikmets pratīs aizsargāt patiesos vērtību nesējus.

Citēju Jums Brit. Enciklopēdijas īsas piezīmes par Kovaļevsku. “Sofija Kovaļevska (1850-1891.), krieviete, slavēna matemātiķe, dzim. Maskavā 15.janvārī 1850.g. 1868.g. viņa aprecējās ar jaunu studentu Vladimiru Kovaļevski un kopā ar viņu aizbrauca uz Vāciju turpināt savas matemātikas studijas. 1869.g. studēja šo priekšmetu Heidelbergā fon Helmholca, Kirhova, Kenigsbergera un P.Duboi-Reimonda vadībā, bet no 1871.-1874.g. strādāja privāti pie Kārļa Veierstrasa Berlīnē, jo sievietēm iestāšanās universitātē bija liegta. 1874.g. Getingenas universitātē piesprieda viņai doktora grādu “in absentia” /neklātienē/ par trijām disertācijām, viena no tām – “Daļējo diferenciālo nolīdzinājumu teorija” / neklātienē/ ir viņas ievērojamākais darbs.

Pēc savām lekcijām Stokholmas universitātē Kovaļevska 1884.g. Veierstrassa skolnieka Gustava Mitagleflera ieteikta, tika turpat iecelta par profesoru. Šajā postenī viņa palika līdz pašai nāvei. 1888.gadā viņa sasniedza savas slavas augstumus. Franču Akadēmija piesprieda viņai Bordena Godalgu konkursā, kurā piedalījās visas matemātikas zvaigznes. Konkursa uzdevums bija – “vienā svarīgā punktā pilnveidot teoriju par blīvo ķermeņu griešanos ap nekustīgu punktu.” Šo uzdevumu Berlīnes Akadēmija jau bija ierosinājusi arī agrāk – sešus gadus no vietas, bet nesekmīgi. Kovaļevskas atrisinājums bija tik spīdošs, ka godalgas summu divkārsvoja, lai izceltu šo ārkārtīgo nopelni zinātnes labā. Kovaļevska, diemžēl, nomira 10.februārī 1892.gadā, kad bija sasniegusi savas slavas augstumus un ieguvusi atzīšanu pat savā zemē, - viņa tika ievēlēta par S.Pēterburgas zinātņu akadēmijas locekli. Ievērojiet šo pat.

Jūs jautājat kā Kovaļevska atrisināja savus uzdevumus? Protams, ar ugunīgā spēka palīdzību. Savā autobiogrāfijā viņa raksta, ka bērnībā vissarežģītāko uzdevumu atrisinājumi dažreiz uzliesmojuši smadzenēs momentāli, tāpat dažreiz viņa redzējusi skaitļus un formulas it kā uzzīmētus acu priekšā. Protams, viņa daudz strādāja, kā tas redzams no biogrāfijas, bet ir arī neapšaubāmi, ka viņas gadījuma ugunīgā stara pieskarsme, kas atmodināja viņas “kausū” un atdzīvināja aizmirsto, nav reta parādība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

6.nodaļa: Helēna Blavatsla un “Slepenā Doktrīna”.

Viņa bija ne vien ģeniāla matemātiķe, bet arī izcila rakstniece. Cik tagad atceros, viņas autobiogrāfija ir uzrakstīta apbrīnojami. Tāpat arī romāna “Nihiliste Vera Voroncova” un “Māsas Rajevska”, nenobeigtais darbs “Voc Victis” liecina par lielu literāru talantu. Viņas tēvs artilērijas ģenerālis Karvins-Krukovskis bija pārticis Kalugas muižnieks. Kovaļevskai bija vēl vecākā māsa un jaunāks brālis. Māsa, liekas, bijusi ļoti skaista un arī talantīga rakstniece. Viņu ģimeni bieži apmeklēja Dostojevskis un jūsmojis par viņas vecākās māsas literāro talantu. Pats viņš bijis Soņas bērnišķīgās dievināšanas objekts, bet, diemžēl, viņa mīlestība piederējusi vecākajai mātai, kas viņa jūtas nedalīja. Viņas autobiogrāfijā aizkustinoši aprakstītas bērna sirds ciešanas un greizsirdība. Pati viņa dzīvē bija nelaimīga. Viņas laulība ar Kovaļevski bija nomināla, - tikai tāpēc, lai iegūtu brīvību un iespēju braukt uz ārzemēm mācīties. Tā beidzās dramatiski.